

عنوان مقاله:

آثار تاریخی اصفهان در مواجهه با بلایای طبیعی

محل انتشار:

اولین همایش ملی دانش سنتی محیط زیست در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سولماز منصوری - دانشجوی دکتری، دانشگاه هنر اصفهان

میترا شاطری - دانشیار، گروه باستانشناسی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

اصفهان و آثار تاریخی موجود در آن به دلیل موقعیت استراتژیک ویژه خود و قرار گرفتن در شاهراه شمال به جنوب و شرق به غرب فلات مرکزی ایران از دیرباز بارها در معرض آسیب قرار گرفته و تخریب شده است. از عواملی که در آسیب رساندن و تخریب بناهای تاریخی اصفهان نقش داشته اند را میتوان به عوامل و پدیده های طبیعی اشاره نمود. این پژوهش با هدف شناخت و دسته بندی عوامل طبیعی آسیب رسان به آثار تاریخی اصفهان از ابتدای دوره اسلامی تا دوره قاجار انجام شده است. برای رسیدن به این هدف دو سوال کلی مطرح میشود (۱) عمده عوامل طبیعی که در دوران اسلامی موجب آسیب رسیدن به آثار تاریخی اصفهان شده اند چه عواملی هستند و چگونه میتوان آنها را دسته بندی نمود؟ (۲) کدامیک از پدیده های آسیب رسان طبیعی موجب تخریب جدی تر در بناهای تاریخی شهر اصفهان شده اند؟ برای پاسخگویی به سوالات مطرح شده به بررسی عوامل تخریب کننده آثار معماری اصفهان از آغاز دوره ی اسلامی تا دوره ی قاجار پرداخته شده است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی است و روش گردآوری داده ها برپایه مطالعه منابع تاریخی جغرافیایی، مشاهدات میدانی و گزارش های موجود از آثار است. مطالعات حاصل از پژوهش نشان میدهد که مهمترین عوامل آسیب رسان طبیعی آثار تاریخی در اصفهان به ترتیب خشکسالی، فحطی و زلزله بوده است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی آثار تاریخی اصفهان آسیبهای طبیعی، دوران اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2092551>

